

วัฒนธรรมทางการเมืองกับความคาดหวังด้านเศรษฐกิจของประชาชนไทยในปี 2566 - 2567 *

POLITICAL CULTURE AND ECONOMIC EXPECTATIONS OF THAI PEOPLE IN 2023-2024

พระอุดมสิทธินายก (กำพล คุณงก์โร)

พระครูวิโรจน์กาญจนเขต (นัทฤต ทิปังกร)

บัณฑิต ปานสวาท

สรอนงค์ รัตนภรณ์

วิศิษฐ์ ศรีราชา

Phraudomsitthinayok (Kumphol Kunungkaro)

PhrakhruWirotKanchanakhet (Natkrit Thipangkaro)

Bandit Pansawat

Son anong Rattanaphon

Wisit Sriracha

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author Email : opal_1982@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งเน้นศึกษา วัฒนธรรมทางการเมืองกับความคาดหวังด้านเศรษฐกิจของประชาชนไทย ในปี 2566 – 2567 ผลการศึกษาพบว่า 1. วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นวัฒนธรรมการเมืองไทยเป็นแบบปลูกฝังให้เกิดมีความเป็นประชาธิปไตยแต่สิ่งตรงข้ามที่ได้รับคือมีความกดขี่กันพอสมควรโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของนโยบายสาธารณะซึ่งประชาชนไม่มีสิทธิ์ที่จะแสดงความคิดเห็นต้องเป็นผู้แทนราษฎรในการที่จะเป็นกระบอกเสียงให้แก่ประชาชนมีความยึดมั่นในความคิดเดิมคือไม่สามารถออกความคิดเห็นได้ 2. ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อภาครัฐ คือการเข้ามาเยียวยาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจซึ่งมีความย่ำแย่โดยภาพรวมอาจจะไม่เห็นภาพชัดแต่ถ้ามองถึงสภาพปัญหาในปัจจุบันนี้ข้าของมีสภาพที่แพงมากเกินไปกว่าแรงงานขั้นต่ำ ความหวังเกี่ยวกับการเมืองที่ต้องการยกระดับสภาพเศรษฐกิจให้แก้ปัญหาวิกฤตปากท้องของประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของปัจจัย 4 ที่เป็นปัจจัยพื้นฐาน

คำสำคัญ : วัฒนธรรมทางการเมือง, ความคาดหวัง, เศรษฐกิจ

Abstract

This academic article focuses on studying the political culture and economic expectations of Thai people in 2023-2024. The results of the study found that 1. Political culture is a Thai political culture that instills democracy, but the opposite is quite oppressive, especially in terms of public policy, where people do not have the right to express their opinions. They must be representatives to be the voice of the people. They adhere to the original idea, which is that they cannot express their opinions. 2. The people's expectations of the government are to come in and help and solve the economic problems, which are bad. Overall, it may not be clear, but if we look at the current situation, the price of things is much higher than the minimum wage. The hopes related to politics that want to improve the economic conditions to solve the people's economic crisis, especially in terms of the four basic factors.

Keywords : Political culture, expectations, economy

บทนำ

ในสถานการณ์ปัจจุบันการเมืองการปกครองของไทยมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและมีความน่าเป็นห่วงอยู่หลายด้านเพราะเหตุการณ์ที่ไม่ปกติตั้งแต่มีการตั้งรัฐสภาในระบบที่เป็นระบบการปกครองที่มีสภาก็มีการยุบสภามีการรัฐประหารและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาที่น่าเป็นห่วงก็คือการเปลี่ยนแปลงผู้นำซึ่งในสถานการณ์ปัจจุบันยังมีความไม่มั่นคงแน่นอนแต่อย่างไรก็ตามแล้วสิ่งที่สถานการณ์การเมืองในปัจจุบันที่จะต้องเจอในหลายๆสิ่งหลายๆอย่างอาทิเช่นความที่นักการเมืองไม่สุจริตหรือระบบอุปถัมภ์หรือการต่อสู้กับการทำลายล้างในระบอบอำนาจและประโยชน์ของฝ่ายตรงกันข้ามและความคิดเห็นที่มีความแตกต่างจากความเป็นประชาธิปไตยแต่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับภาคการเมืองซึ่งได้อธิบายไว้ดังนี้คือสถานการณ์ทางการเมืองการปกครองของไทยในปัจจุบัน เผชิญกับสิ่งที่ไม่พึงประสงค์หลายประการ ดังเช่น 1. การทุจริตในหมู่นักการเมืองและข้าราชการสาเหตุเพราะสังคมทุนนิยมที่เน้นบริโภคนิยมให้ความสำคัญกับวัตถุนิยม ทำให้ผู้คนต้องการวัตถุและผลประโยชน์อย่างไม่มีข้อจำกัด 2. การซื้อขายเสียงในการเลือกตั้ง 3. พรรคการเมืองเป็นพรรคส่วนบุคคลอำนาจเป็นของนักการเมืองมีอาชีพที่มีเครือข่ายนักการเมืองกว้างขวางและมีทุนทรัพย์มากมายมหาศาลคุมการเมืองอยู่ 4. ความสัมพันธ์ในระบบอุปถัมภ์ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองและผู้เลือกตั้งเนื่องจากประชาชนในชนบทยังช่วยตนเองไม่ได้ ต้องอาศัยผู้มีอิทธิพลให้การคุ้มครองและช่วยเหลือทางการเงินและการเลี้ยงชีพ 5. การต่อสู้แบบทำลายล้าง การเมืองเป็นเรื่องของอำนาจและผลประโยชน์จึงมีการทำลายล้างระหว่างนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามอยู่เสมอและ 1. ปัญหาความคิดเห็นทางการเมืองของคนไทยที่แตกต่างกัน คนไทยเริ่มมีความคิดเห็นขัดแย้งกันมาเป็นระยะ ๆ แต่แสดงออกอย่างชัดเจน ตั้งแต่ปี 2549 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งอาจจะนำไปสู่

ความรุนแรงในอนาคต 2. ปัญหาความอ่อนแอของฝ่ายบริหาร สาเหตุของความไม่ต่อเนื่องของการบริหารประเทศเนื่องจากการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย 3. ปัญหาที่เกิดจากระบบพรรคการเมือง มีพรรคการเมืองจำนวนมากเกินไป ทำให้มีความหลากหลายในแนวนโยบาย การบริหารประเทศ 4. นักการเมืองขาดคุณธรรมจริยธรรม ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่เรื้อรังและต้องการการแก้ไขโดยด่วนซึ่งเป็นหน้าที่ของฝ่ายนักการเมืองผู้แทนราษฎร รวมถึงฝ่ายสภาที่จะต้องตั้งกฎบัญญัติกฎหมายเพื่อขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะให้ถึงแก่ประชาชนสิ่งเหล่านี้มีผลกระทบให้เกิดแก่ประชาชนโดยส่วนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาด้านเศรษฐกิจและได้ว่าเศรษฐกิจไทยเป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องแก้ไขเป็นอย่างมากเกิดภาวะข้าวยากมากแพงมีความที่เศรษฐกิจโลกผลไม่เป็นตามวัตถุประสงค์ประชาชนได้รับความเดือดร้อน

หลังจากการเลือกตั้งปี 2566 เป็นต้นมาประชาชนเฝ้าหวังมีความคาดหวังกับฝ่ายผู้ปกครองคือรัฐบาลที่จะขับเคลื่อนเศรษฐกิจนำไปสู่บ้านเมืองสงบสุข มีความสุจริต ปราศคอร์รัปชันยาเสพติดและทำให้บ้านเมืองมีเศรษฐกิจที่ดีขึ้นประชาชนสามารถอยู่ได้อย่างสันติสุขมีหลักธรรมมีคุณธรรมจริยธรรมแต่มาถึงปัจจุบันนี้ประเทศชาติก็ยังประสบปัญหาต่าง ๆ ตามที่กล่าวแล้วเพราะฉะนั้นวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่เป็นจุดเด่นที่ทำให้สังคมของการเมืองเกิดปัญหาวิกฤตเช่นนี้จำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขและให้เกิดความคาดหวังแก่ประชาชนเพราะเมื่อมีผู้นำประเทศแล้วประชาชนก็หวังที่จะให้ประเทศชาติไปสู่ความเจริญเป็นประเทศที่พัฒนาและเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างนั้นผู้เขียนจึงสนใจในการชี้แจงวัฒนธรรมทางการเมืองและความคาดหวังของประชาชนต่อระบบเศรษฐกิจไทยในปี 2567 นี้

ประเภทของวัฒนธรรมทางการเมือง

1) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบดั้งเดิมจำกัดวงแคบ (parochial political culture) คือวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลที่ไม่รู้และไม่สนใจการเมือง และไม่คิดว่าจะได้รับผลกระทบจากการเมือง คนที่มีความคิดแบบนี้จึงไม่คิดที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ทำให้ประชาชนมีสำนึกทางการเมืองต่ำ ขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองพูด ไม่สนใจอะไรทั้งนั้นที่เกี่ยวข้องกับการเมือง

2) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า (subject political culture) คือวัฒนธรรมทางการเมืองที่บุคคลในสังคมสนใจการเมืองบ้าง แต่เข้าใจการเมืองในลักษณะที่ยอมรับอำนาจของผู้ปกครอง ดังนั้น จึงไม่สนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง

3) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม (participant political culture) คือวัฒนธรรมทางการเมืองที่บุคคลสนใจการเมืองและตระหนักว่าการเมืองมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของเขาในทุกด้าน พวกเขาจึงกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีกิจกรรมทางการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

การเข้าสู่สภาพการเมืองดังกล่าว หมายถึง ลักษณะดังต่อไปนี้

1. การเอาใจใส่วิถีหรือเหตุการณ์ทางการเมือง
2. การมีทัศนคติที่ว่า อย่างน้อยที่สุด ราษฎรจะต้องเกี่ยวข้องกับการเมืองไม่โดยตรงก็โดยอ้อมบ้าง
3. การมีความเชื่อว่าการเมืองเป็นเรื่องสำคัญที่สมควรจะอุทิศเวลาให้ตามสมควร (จิโรโชค วีระสัย, 2543)

Almond ให้นิยามของ วัฒนธรรมทางการเมืองว่า “Political Culture is the pattern of individual attitudes and orientations towards politics among members of a political system”(G.A. Almond & Bingham Powell, 1966)

วัฒนธรรมทางการเมืองจึงหมายถึง รูปแบบของทัศนคติส่วนบุคคลและความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อการเมือง ในฐานะที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกของระบบการเมือง (G.A. Almond & S. Verba, 1965)

ความสำคัญของวัฒนธรรมทางการเมือง

- 1) วัฒนธรรมทางการเมืองช่วยสร้างความชอบธรรม (legitimization) ให้กับระบอบการปกครอง เพราะวัฒนธรรมทางการเมืองทำให้ประชาชนยอมรับระบอบการปกครองนั้น ๆ
- 2) วัฒนธรรมทางการเมืองช่วยกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมืองของไทย

ประเทศไทยเราจากอดีตที่ผ่านมา การเปลี่ยนของชุมชนชนบทไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก อาชีพชาวนาถูกแปรสภาพไปเป็นผู้รับจ้างทำนาหรือเป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่ทำนาผ่านโทรศัพท์มือถือ วัฒนธรรมทางการเมืองของชนบทได้เปลี่ยนแปลงไปตามการขยายตัวของเมืองใหญ่ การติดต่อสื่อสาร การเข้ามาทำงานในเมืองของคนจากชนบทและกลับไปรับใช้สังคมบ้านเกิด ทำให้วัฒนธรรมทางการเมืองในชนบทเกิดการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น มีการสำนึกในการปกครองท้องถิ่นที่เชื่อว่าไม่มีใครรู้ปัญหาของท้องถิ่นดีกว่าคนท้องถิ่นเอง มีการรณรงค์จังหวัดจัดการตนเองกันอย่างแพร่หลายไปทั่วประเทศ

ภาวะของวัฒนธรรมทางการเมืองของไทยเราจึงอยู่ในระหว่างการยื้อยุดดุเดือดกระชากกันและกัน ระหว่างวัฒนธรรมทางการเมืองเก่ากับวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่ จนทำให้เกิดภาวะประหลาดขึ้น ดังคำกล่าวของ Antonio Gramsci ที่เคยว่าไว้นานแล้ว คือ “The old world is dying away, and the new world struggles to come forth : now is time of monster.” นั่นเอง

กระบวนการเกิดวัฒนธรรมทางการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) คือส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมทางสังคม (Social Culture) เป็นวัฒนธรรมที่ครอบคลุมสังคมทั้งหมด โดยวัฒนธรรมทางการเมืองจะเกี่ยวข้องเฉพาะ"การเมือง" เป็นหลักซึ่งโดยความเป็นจริงจะเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมส่วนอื่น ๆ ของสังคมอย่างใกล้ชิด ดังนั้น กระบวนการวัฒนธรรมทางการเมืองจึงเป็นอย่างเดียวกับกระบวนการวัฒนธรรมทางสังคม โดยมีกระบวนการดังนี้ (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2549)

1. กระบวนการปลูกฝังอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง (Political Socialization Process)
2. ความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) ความรู้เกี่ยวกับอุดมการณ์ของระบอบการเมืองต่าง ๆ
3. ความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติทางการเมือง (Political Beliefs, Values, Attitudes) (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2549)

1. ระบบความเชื่อ (Belief) เป็นความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ดำรงอยู่ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือเป็นสิ่งที่ผิดเป็นการประเมินค่าถึงสิ่งที่เป็นอยู่ว่าดีหรือเลวหรือเป็นความเชื่อ

2. ค่านิยม (Values) เป็นความเชื่อที่ถือถือสืบต่อกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นความเชื่อเกี่ยวกับวิธีหรือเป้าหมายการกระทำของบุคคลและกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะขึ้นตรงถาวรต่างกับกับสมัยนิยม (Fashion)

3. ทัศนคติ (Attitude) เป็นความรู้สึกของตนที่สั่งสมมาจากประสบการณ์อันยาวนานทางการเมืองจึงเกิดขึ้นจากกระบวนการรับรู้ทางการเมืองของบุคคลจนกระทั่งทำให้เกิดความเชื่อทางการเมืองเกี่ยวกับลัทธิหรือระบอบการเมืองต่าง ๆ และการแสดงออกในรูปแบบของความรู้สึกทางการเมือง อาทิเช่น รู้สึกพอใจกับระบอบประชาธิปไตยที่เคารพในเรื่องเสรีภาพ ความเสมอภาคและความยุติธรรมของคนในสังคมและรู้สึกไม่พอใจกับระบอบการเมืองที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคล เป็นต้น

4. พฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) เมื่อบุคคลมีความเชื่อ ค่านิยมและทัศนคติทางการเมืองอย่างใดก็จะส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมทางการเมืองอย่างนั้น อาทิเช่น บุคคลใดมีความเชื่อในระบอบประชาธิปไตย บุคคลนั้นก็จะเคารพในสิทธิเสรีภาพทั้งของตนเองและผู้อื่น จะเห็นคุณค่าของความเสมอภาคและความยุติธรรมของสังคม ถ้ามีการเลือกตั้งก็จะไปใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างสม่ำเสมอ ถ้ามีการแสดงความคิดเห็นก็จะเข้าร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล พฤติกรรมการเมืองเหล่านี้ จะเกิดจากอิทธิพลของความเชื่อค่านิยมและทัศนคติทางการเมืองของแต่ละบุคคล

5. วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) เมื่อบุคคลมีพฤติกรรมทางการเมืองกลายเป็นแบบแผนคือกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่สามารถคาดหมายได้ อาทิ บุคคลที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเสมอ บุคคลที่กล้าแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างตรงไปตรงมา และบุคคลที่เคารพในความเสมอภาคของผู้อื่น พฤติกรรมทางการเมืองที่เป็นแบบแผน เช่นนี้ จะกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลนั้นหรือกลุ่มนั้น

สรุปได้ว่า วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นวัฒนธรรมที่มีหลายลักษณะ เป็นการเมืองแบบดั้งเดิมจำกัดวงแคบ และวัฒนธรรมที่แบบโพธิ์เป็นลักษณะของผู้มีอำนาจและวัฒนธรรมที่มีส่วนร่วมที่เป็นการเมืองที่บุคคลสนใจ การเมืองและตระหนักว่าการเมืองมีผลกระทบต่อชีวิตในทุกด้านจึงกระตุ้นที่จะให้เกิดความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งความสัมพันธ์ของวัฒนธรรมการเมืองจะก่อให้เกิดความเชื่อความปลุกฝังทางการเมืองความรู้ระบบของค่านิยม รวมถึงทัศนคติและพฤติกรรมที่แสดงออกทำให้เกิดเป็นวัฒนธรรมที่ดีทางการเมืองซึ่งในปัจจุบันวัฒนธรรมการเมือง ถูกกว่าเก่าและปลุกฝังให้เกิดมีความเป็นประชาธิปไตยแต่สิ่งตรงข้ามที่ได้รับคือมีความกดขี่กันพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของนโยบายสาธารณะซึ่งประชาชนไม่มีสิทธิ์ที่จะแสดงความคิดเห็น ต้องเป็นผู้แทนราษฎรในการที่จะเป็นกระบอกเสียงให้แก่ประชาชนมีความยึดมั่นในความคิดเดิม คือ ไม่สามารถออกความคิดเห็นได้รับเฉพาะสิ่งที่ป็นนโยบายมาสู่ภาคประชาชนแต่กว่าจะมาถึงประชาชนได้ก็เกิดการทุจริตและความไม่เข้าใจและไม่เข้าถึงในสิทธิที่ตนเองจะได้รับอย่างเช่นการรักษาพยาบาลถึงแม้จะบอกว่ามีโรงพยาบาลอยู่ทั่วประเทศ แต่สิ่งที่เกิดก็คือการรักษาที่ไม่เท่าเทียมพฤติกรรมที่แสดงออกในนโยบายสาธารณะที่ได้รับที่ไม่เพียงพอหรือแม้จะกล่าวว่าประชาชนมีอยู่มีกินพอสมควรแก่ฐานะแต่ความจริงแล้วประชาชนคือได้รับผลกระทบจากการเมืองเป็นผลกระทบด้านเศรษฐกิจอย่างที่คุณเขียนจะได้อธิบายต่อไป

ฉะนั้นวัฒนธรรมการเมืองที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย คือ เป็นวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาเป็นความเชื่อในการเข้าสู่ตำแหน่งและมีการกำหนดตำแหน่งทางการเมืองเป็นระบบเดิมและมีความเป็นประชาธิปไตยโดยพฤติกรรมแต่ความเป็นจริงก็คืออาจจะต้องปรับเปลี่ยนและให้ความมีส่วนร่วมกับการเมืองของประชาชนมากยิ่งขึ้นเพราะประชาชนเป็นใหญ่และเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่สุดในการบริหารกิจการแผ่นดิน วัฒนธรรมการเมืองไทยจึงเป็นระบบราชการที่จำเป็นจะต้องเข้าถึงและสามารถพัฒนาได้

ส่วนความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อภาครัฐก็คือการเข้ามาเยียวยาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้มีความย่ำแย่โดยภาพรวมอาจจะไม่เห็นภาพชัดแต่ถ้ามองถึงสภาพปัญหาในปัจจุบันนี้ ข้าวของมีสภาพที่แพงมากเกินไปเกินกว่าแรงงานขั้นต่ำคือไม่สามารถที่จะทดแทนและสามารถที่จะ balance ให้เกิดความอยู่รอดในยุคปัจจุบันได้เพราะฉะนั้นสิ่งสำคัญความคาดหวังมีทฤษฎีของความคาดหวังซึ่งประชาชนให้ความสนใจและเป็นปัจจัยหลักที่จะให้ฝ่ายภาครัฐให้เกิดการพัฒนาและช่วยประชาชนในยุคกาสิโนแบบนี้เพราะไม่ว่าจะเป็นปัจจัย 4 ที่เป็นปัจจัยที่จะดำรงชีพไม่ว่าจะเป็นอาหารเครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัยรวมถึงการรักษาโรคเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญแล้วทุกสิ่งทุกอย่างมีความแพงและไม่ตอบสนองกับการดำรงชีพของประชาชนเพราะฉะนั้นผู้เขียนจึงได้ยกตัวอย่างทฤษฎีความคาดหวังไว้ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง (Expectancy Theory) ทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom (1964, pP. 91-103) มีปัจจัยหลัก 4 ประการ

1. ความคาดหวังหรือความคาดหวัง คือ ความเชื่อที่ว่าคิดว่าคุณน่าจะเป็นของพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจะส่งผลให้เกิดผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งความเชื่อที่มากหรือน้อยนั้นจะมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในช่วงระหว่าง 0 ถึง 1 แบ่งเป็น (0 ไม่มีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกับผลลัพธ์เลย) และ (1 มีความสัมพันธ์ของพฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง)

2. ความพอใจ คือ ความต้องการของพนักงานซึ่งมีความรุนแรงมากต่อผลลัพธ์ที่คาดหวังให้สามารถเป็นได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในการทำงานที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่นการขึ้นเงินเดือน การได้รับคำชมจากหัวหน้าหรือผู้บริหารระดับสูง จะเป็นความพอใจเชิงบวก ส่วนความพอใจเชิงลบนั้น จะเกี่ยวกับเรื่องของ ปัญหาความขัดแย้งกันกับเพื่อนร่วมงาน หรือการถูกตำหนิจากหัวหน้าหรือผู้บริหารระดับสูง เป็นต้น เนื่องจากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมส่วนบุคคลของตัวพนักงาน

3. ผลลัพธ์ คือ สิ่งที่เกิดขึ้นตามมาจากพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่กระทำ สามารถแยกผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้เป็น 2 ระดับ ระดับที่หนึ่ง คำนผลการปฏิบัติงานจะนำไปสู่การเลื่อนตำแหน่ง หรือการเพิ่มเงินเดือนหรือไม่ (สื่อกลาง ระดับที่สอง ผลลัพธ์ที่แตกต่างกันมีความสำคัญมากน้อยแค่ไหน เช่น การเลื่อนตำแหน่ง การเพิ่มเงินเดือน (ความพอใจ)

4. สื่อกลาง คือ ตามทฤษฎีของ Vroom ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ระดับที่หนึ่งและผลลัพธ์ระดับที่สอง สื่อกลางจะอยู่ในช่วง 1.0 ถ้าไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ ระหว่างผลลัพธ์ระดับที่หนึ่งและผลลัพธ์ระดับที่สอง สื่อกลางจะมีค่าเป็น 0 (Vroom, V. H. ,1970)

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยประสบปัญหาของราคาแพง เป็นอะไรที่ทุกคนบ่นกันหมด ถ้าใครลองสังเกตดูว่าราคาข้าวของที่เราใช้มีการปรับเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ การที่ข้าวของแพงขึ้นแบบนี้เขาเรียกว่า “เงินเฟ้อ” แล้วอะไรคือเหตุผลสำคัญที่ทำให้ ของราคาแพง ขึ้น หรือว่าเกิดเงินเฟ้อละ ?

เหตุผลหลัก ๆ น่าจะประกอบไปด้วย 3 สาเหตุ นั่นก็คือ

1. Cost-Push Inflationหรือที่เราเรียกว่าสภาวะที่ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เมื่อต้นทุนการผลิตสูงขึ้นแน่นอนว่าเจ้าของกิจการก็ต้องมีการขึ้นราคาสินค้ากันบ้าง ลองนึกถึงเราว่าซื้อของมาราคา 10 บาทไปขายต่อราคา 15 บาทได้ แต่ถ้าวันนี้ของที่เราซื้อมาปรับเป็น 12 บาท ถ้าเรายังขาย 15 บาทอยู่ก็แปลว่าเราจะได้กำไรลดลง แบบนั้นก็ส่งผลต่อกิจการของตัวเองเราเอง ส่วนใหญ่ก็จะปรับราคาสินค้าเพิ่มขึ้นเพื่อรักษากำไรของตัวเองเอาไว้

2. Demand-Pull Inflationสาเหตุอันนี้จะมาจากที่ “ความต้องการสินค้า (Demand)” เพิ่มขึ้น ฟังดูอยากใหลองนึกถึงเวลาที่อยากได้ของสักอย่างหนึ่ง แล้วมันเหลืออยู่อันเดียว แล้วถ้าเราอยากได้ สิ่งที่เราทำได้ก็คงขอซื้อในราคาที่สูงขึ้นไปให้กับคนขายเพื่อให้คนขายนั้นอยากขายให้กับเรา แล้วถ้ายังสินค้านั้นมีความต้องการในตลาดมากหรือกำลังการผลิตไม่พอกับความต้องการในการบริโภคก็ทำให้เกิดเงินเฟ้อในสินค้านั้นได้อย่างรวดเร็ว

3. การเสื่อมค่าของเงิน (Currency Depreciation) ทำให้ในประเทศ ของราคาแพงอันนี้เป็นสภาวะที่เกิดขึ้นกับสกุลเงินไหนก็แล้วแต่ พี่ทุยบอกได้เลยว่าเศรษฐกิจประเทศนั้นลำบากแน่ ๆ เพราะการเสื่อมค่าของเงินส่วนใหญ่ มักจะเกิดขึ้นเร็วและแรงอยู่พอสมควร ลองนึกถึงย้อนไปเมื่อ 20 ปีที่แล้ว ที่ประเทศไทยเจอวิกฤตต้มยำกุ้ง ตอนนั้น ชั่วข้ามคืนจากเดิม 25 บาทเท่ากับ 1 ดอลลาร์ ก็ถูกปรับเป็น 56 บาทต่อ 1 ดอลลาร์ นั้นแปลว่าถ้าใครนำเข้าสินค้า ช่วงนั้นต้องจ่ายแพงขึ้นเป็น 2 เท่าตัว (เศรษฐกิจ, 2567)

เรื่องค่าเงินก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจอย่างมาก เพราะการค่าเปิดเสรีมากขึ้น มากกว่าแต่ก่อน แล้วถ้าอยู่ ๆ เงินในมือเราเกิดเสื่อมค่าลง ต้องใช้ปริมาณมากขึ้นเพื่อไปแลกสินค้ากับประเทศอื่น หรือลดเงินสกุลอื่นก็จะเป็นต้นทุนให้กับกิจการที่สูงขึ้นได้และผลก็ไปตกอยู่กับผู้บริโภคแบบเราเต็ม ๆ นั่นเอง

การที่ข้าวของแพงขึ้นก็เป็นเรื่องที่เราแทบจะควบคุมด้วยตัวเราเองไม่ได้เลย แต่สิ่งที่เราน่าจะควบคุมได้ก็คือตัวเราเอง ดังนั้นถ้าเรารู้ว่าเงินเฟ้อมันจะมาเรื่อย ๆ ทุกปีอยู่แล้ว งั้นเราก็ควรเพิ่มรายได้เราให้แข่งเงินเฟ้อหรืออย่างน้อยเราเทียบเท่าเงินเฟ้อเพื่อรักษามาตรฐานการดำเนินชีวิตของเราต่อไปนั่นเอง

กระทรวงการคลังคาดว่า เศรษฐกิจไทยปี 2567 จะขยายตัวที่ร้อยละ 2.4 ต่อปี เติบโตขึ้นจากปี 2566 ที่ขยายตัวได้ร้อยละ 1.9 ต่อปี โดยได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่องเป็นสำคัญ รวมถึงบทบาทสนับสนุนของนโยบายการคลังในช่วงที่เหลือของปี

“เศรษฐกิจไทยในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.4 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.9 ถึง 2.9) ขยายตัวจากปี 2566 ที่ขยายร้อยละ 1.9” โดยได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่องเป็นสำคัญ รวมถึงบทบาทสนับสนุนของนโยบายการคลังในช่วงที่เหลือของปี ทั้งนี้ คาดว่าภาคการท่องเที่ยวในปี 2567 จะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 35.7 ล้านคน ขยายตัวสูงที่ร้อยละ 26.7 ต่อปี ส่งผลดีต่อภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้อง เกิดการจ้างงานและเพิ่มรายได้ประชาชน ส่งผลดีต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจ ทำให้คาดว่าจะการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.7 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.2 ถึง 4.2) ขณะที่การบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.5 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.0 ถึง 4.0) สำหรับการส่งออกสินค้าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.3 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.8 ถึง 2.8) โดยคาดว่าจะการส่งออกสินค้าจะสามารถกลับมาฟื้นตัวได้ในช่วงครึ่งปีหลัง และมูลค่าการนำเข้าสินค้าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.4 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.9 ถึง 3.9) โดยมีสินค้าทุนขยายตัวเพิ่มขึ้น สะท้อนถึงการลงทุนภาคเอกชนที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ การคาดการณ์การขยายตัวทางเศรษฐกิจครั้งนี้ได้ปรับลดลงเมื่อเทียบกับครั้งที่แล้วของกระทรวงการคลัง ณ เดือน มกราคม 2567 ที่ร้อยละ 2.8 เนื่องจาก 1) การส่งออกสินค้าที่หดตัวมากกว่าที่คาดการณ์โดยเฉพาะสินค้าอุตสาหกรรมในไตรมาสที่ 1 ของปี 2567 2) การผลิตภาคอุตสาหกรรมยังคงหดตัวซึ่งสะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index: MPI) โดยเฉพาะสินค้าในหมวดยานยนต์และหมวดชิ้นส่วนและแผงวงจร ในไตรมาสที่ 1 ของปี 2567 3) ภาคการเกษตรได้รับผลกระทบจากภัยแล้งและปรากฏการณ์เอลนีโญ และ 4) ภาคการคลังที่ยังคงใช้การเบิกจ่ายตามงบประมาณตามปี 2566 ไปพลางก่อน

ในด้านเสถียรภาพภายในประเทศอยู่ในระดับมั่นคง โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 0.6 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.1 ถึง 1.1) ตามการปรับตัวลดลงของราคาสินค้าอาหารบางกลุ่ม อีกทั้งราคาสินค้าในหมวดพลังงานที่ลดลงจากมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของภาครัฐ ขณะที่เสถียรภาพภายนอกประเทศ ดุลบริการมีแนวโน้มจะเกินดุลตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะกลับมาเกินดุล 9.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 1.8 ของ GDP

ในช่วงต่อจากนี้เม็ดเงินจากงบประมาณปี 2567 จะเริ่มเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจไทย ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวเร่งขึ้นได้ในช่วงที่เหลือของปี 2567 สำหรับในระยะยาวการพัฒนาเศรษฐกิจไทยให้เติบโตได้อย่างยั่งยืน กระทรวงการคลังมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับ 1) ความยั่งยืนทางการคลัง (Fiscal Sustainability) มุ่งมั่นในการบริหารจัดการการคลังอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงการใช้จ่ายของรัฐและระดับหนี้สาธารณะอย่างรับผิดชอบ และ 2) การยกระดับศักยภาพของเศรษฐกิจไทย (Potential GDP) มุ่งเน้นการพัฒนาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับหมู่บ้าน โดยต่อยอดจากวิสัยทัศน์ 8 ด้าน ภายใต้กรอบนโยบาย Ignite Thailand ของรัฐบาล โดยการส่งเสริมประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางด้านนวัตกรรมและอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง ด้วยการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในด้านการผลิตและเทคโนโลยี รวมทั้งการส่งเสริมแรงงานที่มีทักษะผ่านการปฏิรูปการศึกษาและการฝึกอบรมสายอาชีพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการผลิตของประเทศต่อไป การสนับสนุนประเด็นที่สำคัญเหล่านี้จะส่งผลให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างยั่งยืนและมั่นคง ก้าวสู่การเป็นผู้นำในเวทีระดับภูมิภาคในอนาคต

นอกจากนี้ หากเม็ดเงินจากโครงการเติมเงิน 10,000 บาท ผ่าน Digital Wallet สามารถเริ่มมีการใช้จ่ายภายในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 จะช่วยเพิ่มกำลังซื้อและสนับสนุนให้เศรษฐกิจไทยในปี 2567 ขยายตัวได้เพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 3.3 ต่อปี (กรณีประชาชนใช้จ่ายเม็ดเงินส่วนใหญ่ภายในสิ้นปี 2567)

อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด อาทิ 1) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในภูมิภาคต่าง ๆ ที่เริ่มรุนแรงมากขึ้น อาจเป็นข้อจำกัดและส่งผลกระทบต่อค่าเงินบาทของเศรษฐกิจไทยในระยะถัดไป เช่น สถานการณ์ความตึงเครียดระหว่างอิสราเอลและอิหร่านที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาพลังงานให้ปรับตัวสูงขึ้น การแข่งขันเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างจีนและสหรัฐฯ 2) ความผันผวนของตลาดการเงินโลกจากการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดของประเทศคู่ค้าหลักและปัญหาสถาบันการเงินในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป และ 3) การฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย โดยเฉพาะประเทศจีนจากปัญหาในภาคอสังหาริมทรัพย์ (รัฐบาลไทย, 2567)

สรุปได้ว่า การคาดการณ์เศรษฐกิจของกระทรวงการคลัง ก็คงเป็นการคาดเดาหลักเศรษฐศาสตร์เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในมุมมองกว้าง โดยมีแผนการพัฒนาเศรษฐกิจไทยให้เติบโตได้อย่างยั่งยืน กระทรวงการคลังมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน แต่ในส่วนของประชาชนทั่วไปก็ยังมีความหวังที่เกี่ยวกับการเมืองที่ต้องการยกระดับสภาพเศรษฐกิจให้แก้ปัญหาวิกฤตปากท้องของประชาชนไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของปัจจัย 4 ที่เป็นปัจจัยพื้นฐาน โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งในเรื่องของอาหารที่มีความแพงและเป็นปัญหาใหญ่ในปัจจุบันนี้รวมถึงนโยบายสาธารณะต่าง ๆ ที่ได้รับการรักษาพยาบาลก็จำเป็นจะต้องถึงแก่ประชาชน เพราะความสำคัญของวัฒนธรรมทางการเมืองควรเป็นในระดับการมีส่วนร่วมโดยประชาชนมีส่วนร่วมจริง ๆ คือ ร่วมในการคิดนโยบายร่วมในการทำคือร่างกฎหมายและการนำมาใช้จริง ๆ โดยประชาชนเพื่อประชาชนให้เข้าถึงประชาชนจริง ๆ จึงจะสามารถพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนอย่างที่ยังคงการคลังได้กล่าวไว้จึงเป็นวิสัยทัศน์ที่ควรจะได้รับการพัฒนาเช่นนั้นแล้วก็จะเป็นการกล่าวเพียงวลีที่เกิดความน่าสนใจและไม่ได้พัฒนาตามเศรษฐกิจที่กล่าวไว้และในปัจจุบันนี้โครงการดิจิทัล wallet ก็เป็นที่กล่าวถึงอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเปลี่ยนนายกเพื่อความสะดวกด้านกฎหมายประชาชนก็เกิดความเป็นห่วงและคาดการณ์ว่าคงจะไม่ได้รับอย่างแน่นอนถึงดังนั้นก็จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีสิ่งที่มีมารองรับทำให้ประชาชนเกิดความน่าเชื่อถือและเชื่อว่าวัฒนธรรมทางการเมืองไม่ใช่เป็นการกดขี่เป็นระบบไฟฟ้าเหมือนสมัยก่อนจะเป็นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอย่างแท้จริงประเทศชาติก็จะพัฒนาต่อไปการเมืองก็เป็นสิ่งที่ไม่น่าเบื่อไม่จำเจเป็นสิ่งที่น่าสนใจเพราะทุกคนมีส่วนร่วมในการคิดและพัฒนาประเทศชาติไปสู่ความเจริญได้

วัฒนธรรมทางการเมืองของไทยเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม (participant political culture) การยึดมั่นในประเพณีดั้งเดิม

- วัฒนธรรมทางการเมือง

ความอยู่รอด, ปัจจัย 4, สังคม, เศรษฐกิจ, การศึกษา, สิทธิในด้านต่าง ๆ

- ความคาดหวังของประชาชนต่อเศรษฐกิจไทย

แผนภาพที่ 1 : สรุปวัฒนธรรมทางการเมืองกับความคาดหวังด้านเศรษฐกิจของประชาชนไทยในปี
2566 - 2567

สรุป

วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นสิ่งที่น่าสนใจเพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการนับถือกันโดยอาวุโสและโดยอายุคุณวุฒิต่าง ๆ เป็นสิ่งที่วัฒนธรรมที่ดีส่วนวัฒนธรรมการเมืองเป็นวัฒนธรรมที่เฉพาะคือเน้นการมีส่วนร่วมและความเป็นประชาธิปไตยแต่จะอย่างไรให้ประชาธิปไตยเกิดความน่าเชื่อถือและมีเสถียรภาพในการบริหารประเทศอย่างแท้จริงไม่ได้ยึดในส่วนของการเมืองหรือการแก้แค้นหรือมีการนำผลประโยชน์ของตนมาเป็นหลักในการบริหารประเทศก็จะเกิดความหยุดชะงักไม่มีความเจริญรุ่งเรืองต่อไปได้เพราะฉะนั้นเสียงของประชาชนจึงมีความสำคัญในวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นการสร้างความเชื่อทัศนคติและเหตุผลต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเทศโดยผ่านวัฒนธรรมทางการเมืองที่มีการแก้ไขปัญหาย่างแท้จริงการนำนโยบายสาธารณะที่เกิด

จากสภามาสู่ประชาชนอย่างแท้จริงรวมถึงการแก้ไขและร่างรัฐธรรมนูญที่ยึดประชาชนเป็นใหญ่ทำให้ผลประโยชน์เกิดแก่ประชาชนอย่างแท้จริงไม่ได้ยึดตัวบุคคลเป็นหลัก

ความคาดหวังด้านเศรษฐกิจของประชาชนไทยความคาดหวังของประชาชนต่อเศรษฐกิจคือความอยู่รอด โดยมีการดำรงอยู่โดยอาหารเครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัยรวมถึงการรักษาโรคเป็นปัจจัย 4 ที่ประชาชนคนไทยทุกท่านทุกคนจะสามารถอยู่ในโลกนี้ได้เพราะฉะนั้นความคาดหวังด้านเศรษฐกิจของประชาชนคนไทยจึงมีความสำคัญต่อการบริหารประเทศซึ่งผ่านวัฒนธรรมทางการเมืองจึงจะเป็นอย่างยิ่งจะต้องพัฒนาและแก้ไขเยียวยาในส่วนนี้ให้ผ่านพ้นวิกฤตปัญหาเศรษฐกิจให้ได้จึงจะสามารถทำให้ประชาชนอยู่รอดได้มีความน่าเชื่อถือเกิดเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงมีส่วนร่วมในการคิดและการนำนโยบายสาธารณะมาใช้ให้เข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- จิระโชค วีระสัย. (2543). *สังคมวิทยาการเมือง*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รัฐบาลไทย. (2567). *ผลประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2567*. สืบค้น 21 สิงหาคม 2567 จาก <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/82559>
- เศรษฐกิจ. (2567). *3 สาเหตุสำคัญที่ทำให้ ของราคาแพง ขึ้น – แล้วเราจะรับมือกับมันยังงัยได้บ้าง*. สืบค้น 21 สิงหาคม 2567 จาก <https://www.moneybuffalo.in.th/economy/3-major-reasons-that-make-things-more-expensive>.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2549). *การเมืองไทย*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- G.A. Almond & Bingham Powell. (1966). *Comparative Politics : A Developmental Approach*. Boston : Little, Brown and company.
- G.A. Almond & S. Verba. (1965). *The Civic Culture : Political Attitudes and Democracy in Five Nations*. Boston: Little, Brown and company.
- Vroom, V. H. (1970). *Work and Motivation*. New York: John Wiley & Sons.